

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/64/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012201807
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012201807.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu eurobus a.s., Staničné námestie 9, 042 04 Košice, IČO: 36 211 079, právne zastúpený advokátskou kanceláriou IURISTICO s.r.o., so sídlom Štefánikova 26, 040 01 Košice, proti žalovanému Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, o návrhu žalobcu na opravu, resp. doplnenie rozsudku č. k. 1S/231/2012-89 zo dňa 21. januára 2016, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/231/2012-114 zo dňa 1. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/231/2012-114 zo dňa 1. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S/231/2012-114 zo dňa 01.04.2016 zamietol návrh žalobcu na opravu, resp. doplnenie rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca podanou žalobou síce žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie len v časti nepovolenia prepravy medzi dvoma miestami na území SR, povolenia prepravy len medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a schváleného cestovného poriadku s obmedzením, že preprava na linke je povolená medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a vnútroštátna preprava nie je povolená. Podľa názoru krajského súdu povolenie na pravidelnú dopravu autobusmi medzi členskými štátmi EÚ na pravidelnej verejnej medzinárodnej autobusovej linke v úseku Košice - Rím so zástavkami podľa predloženého cestovného poriadku schváleného ministerstvom bolo žalovaným udelené žalobcovi za podmienok uvedených žalovaným v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd preto zrušil rozhodnutie žalovaného ako celok a nielen jednotlivé podmienky, pretože povolenie na pravidelnú dopravu autobusmi sa viaže na cestovný poriadok schválený ministerstvom a na splnenie podmienok žalobcom, ktoré žalovaný vymedzil v napadnutom rozsudku.

Podľa názoru krajského súdu sa vo vyhotovenom rozsudku nevyskytla žiadna zrejماً chyba v písaní a počítaní a ani iná zrejماً nesprávnosť, nejedná sa o rozpor medzi výrokom a odôvodnením rozsudku. Krajský súd je tiež názoru, že rozhodol o celom predmete konania, a preto za použitia § 164 a § 164 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) rozhodol tak, že návrh

žalobcu zamietol.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že žalobou napadol správne rozhodnutia tvoriace jeden celok iba výlučne v časti nepovolenia prepravy medzi dvoma miestami na území SR, povolenia prepravy len medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a schváleného cestovného poriadku s obmedzením, že preprava na linke je povolená medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a vnútroštátna preprava nie je povolená. V ostatnej časti neboli rozhodnutia žalobou dotknuté. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal o opravu, resp. o doplnenie výroku rozsudku tak, že sa rozhodnutia žalovaného č. 186/2012 zo dňa 26.07.2012 ako aj rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 01118/2012/ŠDÚ/z.26743 zo dňa 18.05.2012 zrušujú výlučne v časti nepovolenia prepravy medzi dvoma miestami na území SR, povolenia prepravy len medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a schváleného cestovného poriadku s obmedzením, že preprava na linke je povolená medzi Slovenskom, Rakúskom a Talianskom a vnútroštátna preprava nie je povolená.

Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“), po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 164 O. s. p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Podľa § 166 O. s. p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z citovaného znenia § 164 O. s. p. vyplýva možnosť vykonať opravu aj bez návrhu, ak ide o chyby v písaní, počítaní alebo iné zrejme nesprávosti. Musí teda ísť o celkom zjavne spoznatelné pochybenia (napr. z rozporu výroku a odôvodnenia). Opraviť rozsudok podľa § 164 O. s. p. je možné len v prípadoch, že ide o chyby v písaní a počítaní a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávosti podobného pôvodu ako chyby v písaní a počítaní, t. j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku, a ktoré sú každému zrejme; zrejmosť takej nesprávosti vysvitá najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí. Zo znenia § 166 O. s. p. vyplýva, že ak súd nerozhodol o celom predmete konania, o náhrade trov konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, zákon umožňuje účastníkovi konania, aby v lehote 15 dní od doručenia rozsudku podal návrh na jeho doplnenie. Takýto návrh môže byť aj súčasťou odvolania podaného proti rozsudku.

Opravou výroku rozsudku je možné odstrániť nedostatky jeho písomného vyhotovenia iba vtedy, ak je možné úplne bezpečne zistiť, ako chcel súd bez zreteľa k písomnému zneniu rozsudku v danom prípade rozhodnúť. Pevný základ k takémuto zisteniu je možné nájsť jednak v odôvodnení rozsudku ako i v zápisnici o pojednávaní. Z odôvodnenia rozsudku musí byť totiž zrejme, že súd v ňom rozhodol o nároku a iba omylom alebo iným nedopatrením opomenul svoje rozhodnutie uviesť tiež v samotnom výroku písomného vyhotovenia rozsudku. Uvedené je však možné iba za predpokladu, že podľa obsahu zápisnice o pojednávaní (§ 40 ods. 1 O.s.p.), súd svoje rozhodnutie ohľadom tohto nároku najprv vyhlásil, inak oprava enunciátu nie je možná, nakoľko je súd viazaný rozhodnutím, ktoré vyhlásil a ktoré

sa nesmie vecne ani zmeniť ani zrušiť žiadnym spôsobom a teda ani opravou. Súd je oprávnený opraviť v rozsudku kedykoľvek i bez návrhu chyby v písaní a počítaní, avšak musí ísť o chyby technického rázu, ktoré nemajú podstatnejší význam.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V danej právnej veci je nesporné, že krajský súd rozsudkom č. k. 1S/231/2012-89 zo dňa 21.01.2016 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 186/2012 zo dňa 26.07.2012 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 01118/2012/ŠDÚ/z.26743 zo dňa 18.05.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania. Z obsahu zápisnice o pojednávaní, na ktorom krajský súd rozsudok vyhlásil dňa 21.01.2016 vyplýva, že písomné vyhotovenie rozsudku je v súlade s jeho vyhláseným znením na danom pojednávaní. Z rozsudku krajského súdu je tiež zrejmé, že rozhodol o celom predmete konania a nie je rozpor medzi jeho výrokom a jeho odôvodnením. Krajský súd v rozhodnutí uviedol, prečo rozhodol o zrušení napadnutých rozhodnutí správnych orgánov v celom rozsahu a nie tak, ako žiadal žalobca v žalobe. Z uvedených dôvodov tak podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané zákonne dôvody na opravu, resp. doplnenie výroku rozsudku.

Odvolací súd z týchto dôvodov napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.